

Sygn.akt IIK 233/14

1Ds.858/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Dariusz Kliś

Protokolant Tomasz Kilarski

przy udziale Prokuratora - Zbigniewa Harasimiuka

po rozpoznaniu w dniach 11.03.2015r., 09.04.2015r., 13.05.2015r. oraz 27.05.2015r. sprawy karnej

D. J. (1)

urodz. (...) w L.

syna R. i M. zd. B.

oskarżonego o to , że :

1. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 28 lutego 2013r. do 01 marca 2013r. w L. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), po uprzednim zerwaniu klódek zabezpieczających i odgięciu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza blaszanego garażu, z wnętrza którego dokonał zaboru celem przywłaszczenia agregatu prądotwórczego (...), dwóch przedłużaczy elektrycznych oraz kanistra metalowego 5 litrowego wraz z zawartością benzyny, o łącznej wartości 1.750 zł, na szkodę J. Ś.,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

2. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 03 marca do 04 maja 2013r. w L. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), po uprzednim odgięciu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza blaszanego garażu, z wnętrza którego dokonał zaboru celem przywłaszczenia wiertarki udarowej (...) typ (...), szlifierki kątowej elektrycznej oraz 5 paczek gwoździ po 5 kg, o łącznej wartości 450 zł, na szkodę J. Ś.,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

3. w bliżej nieustalonym okresie pomiędzy 01 listopada 2012r., a 31 marca 2014r. w R. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), z góry powziętym zamiarem, dokonał wyrębu 6 drzew z lasu o kubaturze 3,5 metra sześciennego, o wartości 630 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa Ś.,

tj. o czyn z art. 290§1 k.k. w zw z art. 12 k.k.

4. w nocy z 03 na 04 sierpnia 2013r. w L. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), po uprzednim zerwaniu klódky zabezpieczającej drzwi wejściowe dostał się do wnętrza hali, z której dokonał zaboru celem przywłaszczenia 280 metrów instalacji elektrycznej miedzianej, o wartości 10.000 zł, na szkodę B. A.,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

5. w okresie od 01 lutego 2011r. do 18 października 2013r. w R. woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubiną M. C. oraz małoletnią córką N. J. w ten sposób, iż znajdując się pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe, w trakcie których zadawał M. C. uderzenia po całym ciele, popychał szarpał za włosy, w wyniku czego pokrzywdzona doznała licznych podbiegnięć krwawych okolicy twarzy, brzucha, kończyn górnych i dolnych, groził wymienionej pozbawieniem życia oraz pobiciem na szkodę wymienionej oraz N. J., odmawiał przekazywania pieniędzy na żywność, zaś wobec małoletniej N. J. stosował przemoc polegającą na zadawaniu uderzeń w twarz, wykręcaniu rąk, a także groził pozbawieniem życia, zaś w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2013r. wystawiając małoletnią N. J. przez okno mieszkania groził, iż ją zrzuci, przy czym kierowane groźby wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, podczas kolejnej awantury w dniu 04 października 2013r. spowodował u N. J. obrażenia ciała w postaci zasinienia na przednim i tylnej części lewego przedramienia, zasinienia na przedniej części lewego podudzia, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 207§1 k.k.

6. w dniu 19 sierpnia 2013r. w L. woj. (...) dokonał uszkodzenia poszycia dachu budynku, w którym znajduje się Zakład Usług (...) w ten sposób, że napełnioną bańkę z łatwopalną substancją wraz z nasączonym materiałem podpałił i rzucił na dach, co spowodowało straty w wysokości 2.049,67 zł, na szkodę M. S., J. i K. G. oraz (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k.

7. w bliżej nieustalonym dniu lutego 2013r. w R. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza budynku mieszkalnego, z wnętrza którego dokonał zaboru celem przywłaszczenia elementów instalacji elektrycznej, żeliwnych elementów pieca oraz agregatu lodówki nieustalonej marki, o łącznej wartości 1.100 zł, na szkodę A. M. (1),

tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

8. w bliżej nieustalonym dniu marca 2013r. w R. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza budynku mieszkalnego, z wnętrza którego dokonał zaboru celem przywłaszczenia hydrofora nieustalonej marki, o wartości 150 zł, na szkodę A. M. (2),

tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

I. uznaje oskarżonego D. J. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 1, 4 i 8 części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że czynu opisanego w pkt. 1 dopuścił się bez udziału R. J. (1), zaś w pkt. 4 sprawcy działali na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. oraz, iż pomiędzy w/w czynami zachodzi ciąg przestępstw opisany w treści art. 91§1 kk tj. występku z art. 279§1 kk w zw z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uniewinnia oskarżonego D. J. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 2 części wstępnej wyroku,

III. uznaje oskarżonego D. J. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 3 części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 278§1 kk w zw z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. uznaje oskarżonego D. J. (1) za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu miesiąca kwietnia 2011r. w D. w Republice Federalnej Niemiec poprzez szarpanie, uderzanie rękami i nogami naruszył nietykalność cielesną M. C. tj. występku z art. 217§1 kk i za to na podstawie art. 217§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

V. uznaje oskarżonego D. J. (1) za winnego tego, że w okresie od dnia 24.12.2012r. do dnia 18.10.2013r. w R. woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad M. C. w ten sposób, iż znajdując się pod wpływem alkoholu oraz środków odurzających podczas wzajemnych awantur zadawał M. C. uderzenia po całym ciele, popychał, szarpał, groził pobiciem

i pozbawieniem życia, wyganiał ze wspólnie zajmowanego mieszkania, czym spowodował u pokrzywdzonej liczne podbiegnięcia krwawe w miejscach zadanych ciosów tj. występku z art. 207§1 kk i za to na podstawie art. 207§1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. uznaje oskarżonego D. J. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt.6 części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że oskarżony działał na szkodę M. S. tj. występku z art. 288§1 kk i za to na podstawie art. 288§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. uniewinnia oskarżonego D. J. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 7 części wstępnej wyroku,

VIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy oskarżonemu D. J. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. I, III, IV, V i VI części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art. 290§2 kk orzeka od oskarżonego D. J. (1) na rzecz Nadleśnictwa Ś. nawiązkę w wysokości podwójnej wartości zagarniętego drzewa w wysokości 1.260 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych),

X. na podstawie art. 46§1 kk orzeka od oskarżonego D. J. (1) na rzecz pokrzywdzonych obowiązek naprawienia szkody wyrządzonymi czynami poprzez zapłatę:

- na rzecz J. Ś. kwoty 1.750 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100),
- na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. kwoty 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100), solidarnie z R. J. (1),
- na rzecz M. S. kwoty 2.049,67 zł (dwa tysiące czterdzieści dziewięć złotych 67/100),
- na rzecz A. M. (2) kwoty 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych 00/100),

I. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu D. J. (1) na poczet wymierzonej w pkt. VIII części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 06.11.2013r. do 09.11.2013r. oraz od dnia 26.01.2015r. do dnia 09.04.2015r.

II. na podstawie art. 616§1 pkt.2 kpk zasądza od oskarżonego D. J. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. S. kwotę 1.230 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści złotych 00/100), w tym podatek VAT w kwocie 230 zł (dwieście trzydzieści złotych 00/100), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

D. J. (1) od bliżej nieustalonego dnia miesiąca września 2010r. do 18.10.2013r. żył w związku konkubenckim z M. C.. Początkowo para zamieszkiwała w D. na terenie Republiki Federalnej Niemiec. Tam M. C. zaszła w ciążę. W tym okresie ich pożycie układało się poprawnie. Niezależnie jednak od powyższego pomiędzy w/w dochodziło do wzajemnych nieporozumień. W nieustalonym bliżej dniu miesiąca kwietnia 2011r. podczas jednego ze spotkań ze znajomymi pomiędzy pokrzywdzoną, a oskarżonym doszło do wzajemnej kłótni. Oskarżony był pod wpływem alkoholu. W jej trakcie D. J. (1) użył wobec M. C. siły fizycznej. Z tego zdarzenia pokrzywdzona nie posiadała dokumentacji medycznej.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, U. G. k. 14 akt IIK 179/14 oraz k. 136-136v, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, W. C. k. 173-174 akt IIK 179/14 oraz k. 167 akt IIK 233/14, J. C. k. 167-167v akt IIK 233/14, K. C. k. 7-9 akt IIK 179/14 oraz k. 204v, 205 akt IIK 233/14.

W miesiącu wrzesień 2011r. w/w wrócili do Polski i zamieszkali w domu rodzinnym pokrzywdzonej w miejscowości J. gm. L.. M. C. była w ósmym miesiącu ciąży. Na przełomie miesiąca października oraz listopada 2011r. po pobiciu przez oskarżonego - B. K., szwagra pokrzywdzonej – D. J. (1) wraz z konkubiną i dzieckiem przeprowadzili się do domu rodzinnego oskarżonego do miejscowości R. gm. L..

Ich pożycie w dalszym ciągu układało się poprawnie. D. J. (1) pracował, zaś pokrzywdzona zajmowała się domem oraz córką. Wprawdzie w związku dochodziło do nieporozumień na tle braku pieniędzy, odmiennych charakterów i potrzeb stron to jednak zachowanie wzajemne konkubentów nie wypełniało znamion znęcania.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, U. G. k. 14 akt IIK 179/14 oraz k. 136-136v, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, W. C. k. 173-174 akt IIK 179/14 oraz k. 167 akt IIK 233/14, J. C. k. 167-167v akt IIK 233/14, K. C. k. 7-9 akt IIK 179/14 oraz k. 204v, 205 akt IIK 233/14.

Stan ten uległ zmianie od dnia 24.12.2012r. tj. Świąt Bożego Narodzenia 2012r., podczas których pomiędzy D. J. (1) oraz jego rodziną, a M. C. doszło do awantury. W jej trakcie oskarżony będąc pod wpływem alkoholu używał wobec pokrzywdzonej słów obelżywych, wypowiadał groźby pobicia i pozbawienia życia w/w, używał również wobec M. C. siły fizycznej polegającej na popychaniu, szarpaniu i uderzaniu. Od tego czasu oskarżony nadużywał alkoholu, środków odurzających i do dnia opuszczenia przez pokrzywdzoną wraz z małoletnim dzieckiem lokalu należącego do ojca oskarżonego tj. 18.10.2013r. wszczywał kłótnie, awantury, podczas których obrażał w/w słowami obelżywymi, bił, szarpał, popychał, czym powodował u w/w liczne podbiegnięcia krwawe. Nadto groził w/w pobiciem, pozbawieniem życia, wyganiał ze wspólnie zajmowanego mieszkania.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, U. G. k. 14 akt IIK 179/14 oraz k. 136-136v, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, W. C. k. 173-174 akt IIK 179/14 oraz k. 167 akt IIK 233/14, J. C. k. 167-167v akt IIK 233/14, K. C. k. 7-9 akt IIK 179/14 oraz k. 204v, 205 akt IIK 233/14, D. J. (2) k. 134-135 akt IIK 179/14, k. 139, R. J. (2) k. 139v akt IIK 233/14, M. J. k. 156 akt IIK 179/14 i k. 139v-140 akt IIK 233/14.

W bliżej nieustalonym dniu w okresie od 28.02.2013r. do dnia 01.03.2013r. w godzinach nocnych D. J. (1) w L., po uprzednim zerwaniu kłódek zabezpieczających i odgięciu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza garażu należącego do J. Ś.. Z jego wnętrza sprawca dokonał zaboru celem przywłaszczenia agregatu prądotwórczego (...), dwóch przedłużaczy elektrycznych oraz kanistra metalowego 5 litrowego z zawartością benzyny. Następnie agregat prądotwórczy oskarżony sprzedał R. J. (1). Wartość szkody wyceniono na kwotę 1.750 zł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, wyjaśnienia R. J. (1) k. 59-60, 225-226, 277v-278 akt IIK 179/14 oraz zeznania R. J. (1) k. 135v akt IIK 233/14, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, D. M. k. 153 akt IIK 179/14 oraz k. 169-169v akt IIK 233/14, J. Ś. k. 63-64,76-78 akt IIK 179/14 oraz k. 135-135v akt IIK 233/14, A. G. k. 68-69 akt IIK 179/14 oraz k. 167v-168 akt IIK 233/14.

W dniu z 03/04 sierpnia 2013r. w L. D. J. (1) wspólnie z R. J. (1) po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe do hali produkcyjnej należącej do Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. dostali się do jej wnętrza skąd zabrali w celu przywłaszczenia przewody elektryczne miedziane wartości 10.000 zł. Przewody te po uprzednim opaleniu sprawcy sprzedali na miejscowym skupie złomu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, wyjaśnienia R. J. (1) k. 59-60, 225-226, 277v-278 akt IIK 179/14 oraz zeznania R. J. (1) k. 135v akt IIK 233/14, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, D. M. k. 153 akt IIK 179/14 oraz k. 169-169v akt IIK 233/14, B. A. k. 181-182 akt IIK 179/14, k. 203v-204v akt IIK 233/14, F. M. k. 223v-224

akt IIK 233/14, protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 66-67, 80-82, fotograficzny materiał poglądowy, protokół wizji lokalnej z udziałem R. J. (1) k. 105-107.

W nieustalonym bliżej dniu miesiąca marca 2013r. w R. gm. L. D. J. (1) po wcześniejszym wyłamaniu drzwi wejściowych dostał się do budynku należącego do A. M. (2) i z jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia hydrofora nieustalonej marki, wartości 150 zł. Przedmiot ten następnie oskarżony proponował do sprzedaży R. J. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, wyjaśnienia R. J. (1) k. 59-60, 225-226, 277v-278 akt IIK 179/14 oraz zeznania R. J. (1) k. 135v akt IIK 233/14, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, D. M. k. 153 akt IIK 179/14 oraz k. 169-169v akt IIK 233/14, A. M. (2) k. 154 akt IIK 179/14, k. 168v-169 akt IIK 233/14, protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 66-67, 80-82, fotograficzny materiał poglądowy, protokół wizji lokalnej z udziałem R. J. (1) k. 105-107.

W nieustalonych bliżej dniach pomiędzy 01.11.2012r. – 31.03.2013r. w R. gm. L., D. J. (1) wspólnie z R. J. (1), z góry powziętym zamiarem dokonali wycięcia sześciu drzew z lasu należącego do Nadleśnictwa Ś. o kubaturze 3,5 m³, wartości 630 zł. Następnie po ich pocięciu przygotowane w ten sposób drewno mężczyźni sprzedali nieustalonym osobom za kwotę 550 zł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, wyjaśnienia R. J. (1) k. 59-60, 225-226, 277v-278 akt IIK 179/14 oraz zeznania R. J. (1) k. 135v akt IIK 233/14, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, D. M. k. 153 akt IIK 179/14 oraz k. 169-169v akt IIK 233/14, A. M. (2) k. 154 akt IIK 179/14, k. 168v-169 akt IIK 233/14, A. K. k. 140-141 akt IIK 179/14 oraz k. 167v akt IIK 233/14, mapka sytuacyjna k.142 akt IIK 179/14, protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 66-67, 80-82, fotograficzny materiał poglądowy, protokół wizji lokalnej z udziałem R. J. (1) k. 105-107.

D. J. (1) w nieustalonych bliżej miesiącach letnich 2013r. był zatrudniony w Zakładzie Usług (...) należącym do M. U., położonym w L.. W dniu 18.08.2013r. w godzinach wieczornych D. J. (1) telefonicznie poprosił R. J. (1), aby ten swoim samochodem zawiózł go z jego miejsca zamieszkania tj. R. do L.. Podczas jazdy oskarżony poprosił R. J. (1), aby ten zatrzymał pojazd w okolicy skrzyżowania ulicy (...) z ulicą (...) w okolicach znajdującego się tam Zakładu (...) należącego do M. S.. Następnie po krótkich oględzinach miejsca położenia zakładu poprosił R. J. (1), aby ten swoim samochodem udał się w okolice osiedla mieszczącego się przy ulicy (...), gdzie w/w spotkał się z nieustalonym mężczyzną. W drodze powrotnej do R. oskarżony zaproponował R. J. (1), aby wspólnie dokonali podpalenia Zakładu (...) należącego do M. S., w zamian za kwotę 1.500 zł. R. J. (1) na powyższe nie wyraził zgody. Wobec powyższego w nocy z 18/19.08.2013r. D. J. (1) po zabezpieczeniu kanistrów z benzyną udał się na miejsce przestępstwa, gdzie podpalił dach budynku Zakładu (...). Z uwagi na szybko podjętą akcję ratowniczą nie doszło do spalenia budynku, a jedynie jego pokrycia dachowego. Na skutek działania oskarżonego doszło do wyrządzenia szkody w wysokości 2.049,61 zł. O przebiegu zdarzeniu po kilku dniach D. J. (1) opowiedział R. J. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, wyjaśnienia R. J. (1) k. 59-60, 225-226, 277v-278 akt IIK 179/14 oraz zeznania R. J. (1) k. 135v akt IIK 233/14, M. C. k.1-3, 90-91, 129, 144-145 akt IIK 179/14 oraz k. 137-138 akt IIK 233/14, D. M. k. 153 akt IIK 179/14 oraz k. 169-169v akt IIK 233/14, A. M. (2) k. 154 akt IIK 179/14, k. 168v-169 akt IIK 233/14, protokół oględzin miejsca pożaru k. 33-34, opinia biegłego z zakresu pożarnictwa k. 38-39, kosztorys szkód budynku k. 44-46, protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 66-67, 80-82, fotograficzny materiał poglądowy, protokół wizji lokalnej z udziałem R. J. (1) k. 105-107.

D. J. (1) nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1) k. 16-17, 98-100, 120-121, 218-220 akt IIK 179/14 oraz k. 133v-134v, 138 akt IIK 233/14, karta karna k. 222.

Słuchany zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak również sądowym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów za wyjątkiem przestępstwa opisanego w pkt. 3 części dyspozytywnej wyroku tj. czynu z art. 290§1 k.k. w zw z art. 12 k.k.

W złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył, aby dopuścił się czynów opisanych w zarzutach, poza występkiem z art. 290§1 k.k. w zw z art. 12 k.k. Jego zdaniem zarówno zeznania M. C., R. J. (1) oraz D. M., jak również innych świadków, którzy wskazywali na jego sprawstwo w zakresie zarzucanych mu przestępstw to nieuprawnione pomówienia. Oskarżony nie potrafił jednak logicznie wyjaśnić i wskazać przyczyn dla których w/w i jego bliscy obciążali go twierdząc, iż się ich dopuścił.

Tak przedstawione stanowisko oskarżony podtrzymał również w zakresie dowodów z dokumentów, jak chociażby protokołów oględzin miejsc popełnionych przestępstw, czy przeprowadzonych wizji lokalnych, opinii, które obciążały jego osobę.

Sąd zważył co następuje:

Tylko wyjaśnienia oskarżonego D. J. (1), w których w/w przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w treści art. 290§1 k.k. w zw z art. 12 k.k. , w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego należało uznać za szczere.

W tej kwestii wskazać bowiem należało, iż oprócz przyznania się D. J. (1) do popełnienia zarzucanego mu czynu, o sprawstwie w/w świadczyły przede wszystkim zeznania świadków R. J. (1), M. C., A. K., a nadto mapka sytuacyjna (k.142 akt IIK 179/14).

Wskazać również należało, iż poza oskarżonym, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, pierwszy z wymienionych świadków zeznał, iż na początku zimy roku 2012 i 2013 spotkał D. J. (1), który chciał pożyczyć od niego pilę spalinową, a nadto zaproponował on w/w kradzież drzewa z lasu na terenie miejscowości R.. Gdy ten zgodził się, mężczyźni wspólnie dokonali wycięcia sześciu drzew, po czym po ich obróbce sprzedali tak przygotowane drewno niustalonym osobom. Relacje te zostały potwierdzone następnie zeznaniami świadka M. C., jak również A. K. – leśnika zatrudnionego w Nadleśnictwie Ś., z terenu którego sprawcy dokonali kradzieży drzewa. Świadek ten bowiem stwierdził, iż w miejscowości R. w oddziale 90M niustalone osoby dokonały wycięcia 6 sztuk drzew tj. dąb i jesion w ilości 3,5 m³, wartości 630 zł. Powyższe dowody uzupełnione zostały także mapką sytuacyjną (k.142)

Rekapitulując wina oskarżonego D. J. (1) nie budziła wątpliwości, zaś opisane wyżej dowody w sposób jednoznaczny wskazywały na jego sprawstwo.

D. J. (1) – przez cały czas toczącego się postępowania – nie przyznał się do popełnienia pozostałych zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. W tej części Sąd orzekający odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego negującego swoją odpowiedzialność - oceniając je jedynie jako próbę uniknięcia konsekwencji karnych swoich działań.

Wyjaśnienia te stały bowiem w opozycji do wiarygodnych, spójnych i konsekwentnych zeznań jakie w toku prowadzonego procesu złożyli R. J. (1), M. C., K. C., P. C., W. C., U. G., J. W., M. S., J. Ś., A. G., A. K., A. M. (2), D. M., B. A., M. B., F. M..

W ocenie Sądu zeznania wskazanych wyżej świadków zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące wzajemnie ze sobą, ale również pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów tj. protokołem oględzin miejsca pożaru k. 33-34, opinią biegłego z zakresu pożarnictwa k. 38-39, kosztorysem szkód budynku k. 44-46, protokołem oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 66-67, 80-82, fotograficznym materiałem poglądowym, protokołem wizji lokalnej z udziałem R. J. (1) k. 105-107.

W tym miejscu wskazać należało, iż zasadniczym dowodem, na którym Sąd oparł w tej mierze swoje rozstrzygnięcie były zeznania R. J. (1), osoby bliskiej oskarżonemu, z którym w dacie składania obciążających go zeznań nie łączyły

konflikty, czy nieporozumienia. A zatem zeznania powyższe – zdaniem Sądu – mogły stanowić wartościowy dowód w niniejszej sprawie.

Świadek ten bowiem w sposób szczegółowy i drobiazgowy opisał okoliczności popełnionych wspólnie, ale również samodzielnie przez D. J. (1) przestępstw. (k. 59-60, 225-226, 227-228 akt IIK 179/14 oraz k. 135 akt IIK 233/14).

Co również istotne podczas przeprowadzonej z jego udziałem wizji lokalnej - bez wątpliwości – wskazał miejsca czynów przestępczych oraz opisał ich mechanizmy.

R. J. (1) składając wyjaśnienia na karcie 60 akt IIK 179/14, które w toku prowadzonego postępowania podtrzymał, a które ponadto uzupełnione one zostały protokołem wizji lokalnej - stwierdził, iż w zakresie czynu opisanego w pkt. 6 części wstępnej wyroku tj. występkę z art. 288§1 k.k. , dokładnej daty nie pamiętał, ale było to w roku 2013 wiosną lub latem zadzwonił do niego wieczorem D. J. (1) i prosił go, aby ten zawiózł go do L.. W/w nakazał podjechać pod Zakład (...) położony w okolicy skrzyżowania ulicy (...) z (...) w L., (Zakład Usług (...) należący do M. S.), po czym po krótkich oględzinach D. J. (1) nakazał zawieźć się na Osiedle (...) w L., gdzie spotkał się z nieustalonym mężczyzną. Kolejno, bezpośrednio po tym w drodze powrotnej do miejsca zamieszkania D. J. (1) zaproponował świadkowi udział w podpaleniu Zakładu (...) za stosowne wynagrodzenie. R. J. (1) jednak nie zgodził się. Jak nadto oświadczył świadek – D. J. (1) po upływie kilku dni miał opowiadać w/w przebieg przestępstwa.

Nadto świadek R. J. (1) zrelacjonował okoliczności spotkania podczas, którego D. J. (1) przyznał mu się do kradzieży agregatu prądotwórczego. Jak stwierdził w/w, według relacji oskarżonego agregat ten był kradziony w L.. Jak natomiast ustalono w toku prowadzonego postępowania, w tym zeznań J. Ś., stanowił on jego własność i był przedmiotem kradzieży w okresie od 28 lutego 2013r. do 01 marca 2013r. z należącego do pokrzywdzonego garażu. Przedmiotowa relacja dotyczyła występkę opisanego w pkt.1 części wstępnej wyroku.

Kolejno świadek R. J. (1) przedstawił przebieg przestępstwa opisanego w pkt. 4 części wstępnej wyroku tj. występkę z art. 279§1 k.k. na szkodę B. A..

Składając wyjaśnienia w tej części w/w stwierdził, iż w okresie wakacji 2013r. D. J. (1) zaproponował mu dokonanie kradzieży przedmiotów znajdujących się w hali produkcyjnej położonej w L. przy Stacji Paliw (...). W/w wyraził zgodę i wspólnie z oskarżonym udał się na miejsce przestępstwa, po czym sprawcy wspólnie weszli do wnętrza hali. Jak jednak stwierdził w/w drzwi od hali były otwarte. Powyższe zeznania nie korespondowały z twierdzeniami wiarygodnych – zdaniem Sądu – świadków tj. B. A. oraz F. M., który na zlecenie pokrzywdzonej nadzorował teren. Jak bowiem stwierdził w/w sprawcy weszli na teren hal po zerwaniu znajdujących się tam kłódek. Wobec powyższego, w tym zakresie Sąd orzekający nie dał wiary R. J. (1). Jednakże – zdaniem Sądu – takie zeznania w/w mogły wynikać z niepamięci, wielości popełnionych przez sprawców w tamtym czasie czynów. W ocenie jednak Sądu dalsze twierdzenia świadka R. J. (1) w zakresie tego opisywanego przestępstwa korelowały z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Jak bowiem zeznał świadek, po wejściu do wnętrza hali wspólnie z D. J. (1) dokonali zaboru przewodów elektrycznych miedzianych oraz aluminiowych, które po opaleniu sprzedali w pobliskich skupach złomu.

Kolejno świadek R. J. (1) w złożonych wyjaśnieniach przedstawił fakty dotyczące przestępstwa z art. 279§1 k.k. jakiego dopuścił się oskarżony w miejscowości R., a opisanego w pkt. 8 części wstępnej wyroku. Według jego relacji na przełomie zimy i wiosny 2011r. D. J. (1) poprosił go o pożyczkę. Gdy R. J. (1) przyjechał na posesję oskarżonego zauważył jak ten czyścił oraz malował hydrofor. Jak nadto oświadczył świadek – D. J. (1) oferował w/w sprzedaż przedmiotowego hydrofora oraz odkurzacza, twierdząc, iż ukradł je z domu położonego w R.. R. J. (1) odmówił złożonej propozycji. Po kilku dniach oskarżony wskazał świadkowi dom, z którego dokonał przedmiotowej kradzieży. Jak ustalono w toku prowadzonego postępowania nieruchomości ta należała do A. M. (2), który będąc słuchany potwierdził fakt dokonanego na jego szkodę przestępstwa, jak również kradzieży mienia, które było przedmiotem występkę.

W dalszej części swoich wyjaśnień R. J. (1) przedstawił okoliczności czynu z art. 290§1 k.k. w zw z art. 12 k.k. opisanego w pkt. 3 części wstępnej wyroku, jednakże w tym zakresie D. J. (1) przyznał się do popełnienia przestępstwa, zaś pisemne motywy dotyczące tego czynu zostały przedstawione powyżej.

Niezależnie od powyższych wyjaśnień, które dotyczyły przestępstw zawartych w złożonym akcie oskarżenia, R. J. (1) przedstawił kolejne okoliczności przestępstw, których dopuścił się D. J. (1), a były one związane z kradzieżą energii elektrycznej oraz mienia ruchomego w postaci mebli, na szkodę ojca oskarżonego. Również i w tym zakresie okoliczności przedstawione przez R. J. (1) zostały potwierdzone innymi dowodami. Oskarżyciel publiczny nie zawarł ich jednak w złożonej skardze, co – zdaniem Sądu – nie umniejszało wiarygodności twierdzeń świadka R. J. (1), a wręcz czyniło je prawdziwymi, mogącymi stanowić istotny dowód winy i sprawstwa oskarżonego.

Wersja przedstawiona przez R. J. (1) została uzupełniona protokołem wizji lokalnej (k.105-107) z jego udziałem oraz materiałem fotograficznym (k.109-111).

Dla (...) istotne były również zeznania pokrzywdzonych, którzy potwierdzili fakty popełnionych na ich szkodę przestępstw, a te komponowały się z relacją świadka.

O fakcie popełnionych przez D. J. (1) przestępstw wspominał również w swoich zeznaniach świadek D. M., który chociaż nie znał bliższych szczegółów przedmiotowych czynów, to jednak jak oświadczył – oskarżony nakłaniał go do wspólnego ich popełnienia. Powyższe dowody potwierdzone również zostały zeznaniami M. C..

W ocenie Sądu zarówno R. J. (1), D. M., świadkowie pokrzywdzeni nie byli skonfliktowani z oskarżonym i w ocenie Sądu nie mieli powodów do pomawiania D. J. (1).

Dla oceny w/w dowodów istotne były również twierdzenia funkcjonariusza policji M. B., który zeznał przed Sądem, iż nie zmuszał świadków do składania zeznań obciążających D. J. (1).

Całość tak zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednoznaczny – zdaniem Sądu - wskazywała na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu, za które Sąd orzekające uznał w/w winnym ich popełnienia.

W pozostałym zakresie uniewinnił oskarżonego od popełnienia przestępstw przeciwko mieniu tj. opisanych w pkt. 2 i 7 części wstępnej wyroku albowiem oskarżyciel publiczny nie przedstawił wystarczających i jednoznacznych dowodów przemawiających za winą i sprawstwem w/w.

Zdaniem Sądu wina oskarżonego nie budzi również wątpliwości w zakresie zarzucanego mu czynu znęcania, chociaż nie w okresie jak to opisał w skardze oskarżyciel publiczny.

Jak bowiem wynikało z zeznań samej pokrzywdzonej M. C., które Sąd oceniał ze szczególną ostrożnością wobec kilkakrotnych zmian ich treści – do pierwszego zdarzenia podczas, którego oskarżony użył przemocy fizycznej wobec jej osoby doszło w miesiącu kwietniu 2011r. podczas ich wspólnego pobytu na terenie Niemiec. Krytycznego dnia oskarżony będąc pod wpływem alkoholu, podczas wzajemnej kłótni szarpał, kilkakrotnie uderzył oraz kopał pokrzywdzoną, czym niewątpliwie naruszył jej netykalność. Z uwagi jednak na brak jakiegokolwiek dokumentacji medycznej dotyczącej odniesionych obrażeń ciała M. C. – Sąd orzekający przyjął za właściwe zakwalifikowanie niniejszego zachowania sprawcy z art. 217§1 k.k.

Jak nadto zeznała pokrzywdzona, do czasu opisanego wyżej zdarzenia, jak i po nim zachowanie D. J. (1) było poprawne, aż do dnia 24.12.2012r.

Sytuacja diametralnie uległa zmianie dopiero po wskazanym wyżej dniu, gdzie oskarżony będąc pod wpływem alkoholu, środków odurzających, podczas licznych awantur, używając wobec M. C. siły fizycznej zadawał ciosy po całym ciele, popychał, szarpał, a nadto groził pozbawieniem życia oraz pobicia w/w, wyganiał ją ze wspólnie zajmowanego mieszkania.

Fakty opisane przez M. C., o których wyżej mowa potwierdzili świadkowie w osobach K. C. i U. G..

W/w świadkowie widzieli bowiem w tamtym czasie na ciele pokrzywdzonej liczne obrażenia w postaci zasinień, podbiegnięć krwawych. Wielokrotnie również odbierali pokrzywdzoną z mieszkania oskarżonego, który będąc pod wpływem alkoholu wyganiał w/w.

Co również istotne M. C. opisywała świadkom zachowania oskarżonego oraz okoliczności powstania obrażeń ciała.

Zeznania w/w uzupełnione zostały również częściowo przez P. C., W. C. oraz J. C..

W świetle tak zgromadzonego w tej części materiału dowodowego, również i w tym zakresie wina i sprawstwo oskarżonego były niewątpliwe.

Sąd Rejonowy w Lubaniu nie dał wiary zeznaniom świadków D. J. (2), R. J. (2), M. J.. Wymienione osoby to bliscy oskarżonego i zdaniem Sądu orzekającego przedstawiając korzystną dla niego wersję starali się chronić go przed poniesieniem konsekwencji karnych popełnionych przestępstw. Co również ważkie, zarówno R. J. (2), jak również M. J. nie mieszkali w tamtym okresie wspólnie z pokrzywdzoną i sprawcą i tylko sporadycznie przebywali w R.. Tym samym nie mogli znać szczegółów oraz okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa.

Za niewiarygodne Sąd również uznał zeznania M. U.. W/w jest bowiem byłym pracodawcą oskarżonego i właścicielem konkurencyjnego Zakładu (...), o którym wspominał D. J. (1). Jak nadto wynikało z powyższych ustaleń M. U. w tamtym czasie był w konflikcie z M. S. właścicielem podpalonego przez oskarżonego Zakładu (...).

W świetle tak zaprezentowanego stanowiska w zakresie zgromadzonego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, wina i sprawstwo D. J. (1) były niewątpliwe i bezsporne.

D. J. (1) w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 28 lutego 2013r. do 01 marca 2013r. w L. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zerwaniu kłódek zabezpieczających i odgięciu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza blaszanego garażu, z wnętrza którego dokonał zaboru celem przywłaszczenia agregatu prądotwórczego (...), dwóch przedłużaczy elektrycznych oraz kanistra metalowego 5 litrowego wraz z zawartością benzyny, o łącznej wartości 1.750 zł, na szkodę J. Ś.. Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 279§1 k.k. Nadto D. J. (1) w bliżej nieustalonym okresie pomiędzy 01 listopada 2012r., a 31 marca 2014r. w R. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), z góry powziętym zamiarem, dokonał wyrębu 6 drzew z lasu o kubaturze 3,5 metra sześciennego, o wartości 630 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa Ś.. Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 278§1 k.k. w zw z art. 12 k.k. Ponadto D. J. (1) w nocy z 03 na 04 sierpnia 2013r. w L. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe dostał się do wnętrza hali, z której dokonał zaboru celem przywłaszczenia 280 metrów instalacji elektrycznej miedzianej, o wartości 10.000 zł, na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 279§1 k.k. Nadto D. J. (1) w bliżej nieustalonym dniu miesiąca kwietnia 2011r. w D. w Republice Federalnej Niemiec poprzez szarpanie, uderzanie rękami i nogami naruszył nietykalność cielesną M. C.. Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 217§1 k.k. Ponadto D. J. (1) w okresie od dnia 24.12.2012r. do dnia 18.10.2013r. w R. woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad M. C. w ten sposób, iż znajdując się pod wpływem alkoholu oraz środków odurzających podczas wzajemnych awantur zadawał M. C. uderzenia po całym ciele, popychał, szarpał, groził pobiciem i pozbawieniem życia, wyganiał ze wspólnie zajmowanego mieszkania, czym spowodował u pokrzywdzonej liczne podbiegnięcia krwawe w miejscach zadanych ciosów. Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 207§1 k.k. Nadto D. J. (1) w dniu 19 sierpnia 2013r. w L. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, dokonał uszkodzenia poszycia dachu budynku, w którym znajduje się Zakład Usług (...) w ten sposób, że napełnił bańkę z łatwopalną substancją wraz z nasączonym materiałem podpałił i rzucił na dach, co spowodowało straty w

wysokości 2.049,67 zł, na szkodę M. S., J. i K. G. oraz (...) S.A. Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 288§1 k.k. Ponadto D. J. (1) w bliżej nieustalonym dniu marca 2013r. w R. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza budynku mieszkalnego, z wnętrza którego dokonał zaboru celem przywłaszczenia hydrofora nieustalonej marki, o wartości 150 zł, na szkodę A. M. (2). Swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 279§1 k.k. Wymierzając karę oskarżonemu Sąd Rejonowy w Lubaniu nie dopatrywał się podmiotowych okoliczności obciążających. Za łagodzące uznał natomiast dotychczasową niekaralność w/w. Stosownie do treści art. 53§1 k.k. Sąd wymierza karę wedle swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę bacząc, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć, w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie, zaś z §2 wymierzając karę Sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. Kierując się powyższymi kryteriami Sąd wymierzył oskarżonemu kary: za czyny opisane w treści art. 279§1 k.k. przy zastosowaniu ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. – 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278§1 k.k. w zw z art. 12 k.k. – 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, czyn z art. 217§1 k.k. – 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, czyn z art. 207§1 k.k. – 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, czyn z art. 288§1 k.k. – 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na fakt, iż pomiędzy popełnionymi przestępstwami zachodził – opisany w treści art. 85 k.k. – realny zbieg przestępstw, Sąd zobowiązany przepisami ustawy Kodeks Karny wymierzył w/w karę łączną – stosując zasadę asperacji – w wymierze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, mając na względzie zarówno znaczny stopień winy, jak również społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów – oskarżony bowiem działał w zamiarze bezpośrednim, w sposób wyrachowany i zuchwały.

Sąd orzekł też na podstawie art. 46§1 k.k. wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonymi czynami poprzez zapłatę:

- na rzecz J. Ś. kwoty 1.750 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100),
- na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. kwoty 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100), solidarnie z R. J. (1),
- na rzecz M. S. kwoty 2.049,67 zł (dwa tysiące czterdzieści dziewięć złotych 67/100),
- na rzecz A. M. (2) kwoty 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych 00/100).

Nadto zaliczył oskarżonemu na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet wymierzonej w pkt. VIII części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 06.11.2013r. do 09.11.2013r. oraz od dnia 26.01.2015r. do dnia 09.04.2015r. Na podstawie art. 616§1 pkt.2 kpk zasądził od oskarżonego D. J. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. S. kwotę 1.230 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści złotych 00/100), w tym podatek VAT w kwocie 230 zł (dwieście trzydzieści złotych 00/100), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, który obecnie nie pracuje Sąd zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, uznając, iż uiszczenie tychże kosztów stanowiłoby dla niego nadmierne obciążenie, nie wymierzył mu również opłaty.